Περί κατακρίσεως, λοιδορίας, καταλαλιάς, συκοφαντίας (Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Αυγούστου, 2021

Περὶ κατακρίσεως.

Κατάκριση σημαίνει νὰ κρίνεις καὶ νὰ καταδικάζεις κάποιον γιὰ ἕνα ἁμάρτημα.

Ὁ **Γρηγόριος ὁ Θεολόγος** λέει ὅτι «*τίποτα δὲν εἶναι τόσο εὐχάριστο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσο τὸ νὰ κατακρίνουν τὶς πράξεις τῶν ἄλλων*». Καὶ ὁ **Χρυσόστομος** λέει ὅτι «*μὲ τὴν κατάκριση ἀνατράπηκαν καὶ βυθίστηκαν ψυχές*». Ὁ **Ἀπόστολος Παῦλος** διδάσκει σὲ ὅλους ὅτι **αὐτὸς ποὺ κατακρίνει δὲν μπορεῖ νὰ ἀπολογηθεῖ.** Διότι γιὰ τὸ κρίμα ποὺ κατακρίνει τὸν ἄλλον, κατακρίνει τὸν ἑαυτό του. Γιατί τὰ ἴδια κάνει καὶ αὐτὸς ποὺ κρίνει. Καὶ σὺ ἄνθρωπε ποὺ κρίνεις αὐτοὺς ποὺ κάνουν τέτοιες πράξεις καὶ κάνεις αὐτά, νομίζεις ὅτι θὰ γλυτώσεις τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ; **Ὁ καθένας κουβαλάει τὸ δικό του φορτίο**. Γιὰ αὐτὸ καὶ **ὁ Χρυσόστομος** παραινεῖ λέγοντας: «*ἂς μὴ γινόμαστε λοιπὸν πικροὶ δικαστὲς τῶν ἄλλων, γιὰ νὰ μὴ ζητηθοῦν καὶ ἀπὸ μᾶς εὐθύνες. Γιατί ἔχουμε ἁμαρτήματα μεγαλύτερα ἀπὸ κάθε συγγνώμη. Ἑπομένως, καλύτερα νὰ ἐλεοῦμε ἐκείνους ποὺ ἔκαναν ἀσυγχώρητα ἁμαρτήματα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀπὸ πρὶν γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας τέτοιο ἔλεος. Κι ὅμως, ὅσο κι ἂν φιλοτιμηθοῦμε, ποτὲ δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ προσφέρουμε τέτοια φιλανθρωπία, τὴν ὁποία χρειαζόμαστε ἐμεῖς ἀπὸ τὸν φιλάνθρωπο Θεό...γιατί ὅποιος μιλάει μὲ φροντίδα καὶ ἀκρίβεια γιὰ τὸν συνάνθρωπό του, πολὺ περισσότερο θὰ ἔχει τὸν Θεὸ νὰ κάνει τὸ ἴδιο γιὰ αὐτόν. Ἂς μὴ μιλᾶμε λοιπὸν ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου*».

Καὶ **ὁ Κύριός μᾶς δίνει ἐντολὲς λέγοντας**: «*Μὴν κρίνετε γιὰ νὰ μὴν κριθεῖτε. Γιὰ τὸ κρίμα ποὺ κρίνετε θὰ κριθεῖτε καὶ μὲ τὸ μέτρο ποὺ μετρᾶτε θὰ μετρηθεῖτε. Τί βλέπεις τὸ ξυλαράκι στὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐνῶ τὸ δοκάρι στὸ δικό σου μάτι δὲν τὸ καταλαβαίνεις;*»

*

Περὶ λοιδορίας.

Λοιδορία εἶναι ἡ κακολογία, ἡ ὕβρη, ἡ καταλαλιά.

Ὁ λοίδορος εἶναι μοχθηρός, ἐπιρρεπὴς στὸ νὰ κατηγορεῖ καὶ στὶς ὕβρεις. **Ἔχει ἀκάθαρτη καρδιά. Τὸ πνεῦμα τοῦ εἶναι διεστραμμένο καὶ ἡ ψυχὴ του μοχθηρή**. Τὸ στόμα του εἶναι διεστραμμένο, ἡ γλώσσα του πονηρή, τὰ χείλη του βέβηλα, οἱ λόγοι του ἄδικοι. Γίνεται πικρὸς δικαστὴς τοῦ ἀδελφοῦ του, τὸν κατακρίνει χωρὶς ἀπολογία, ἀνηλεὴς καὶ ἀδυσώπητος, τοῦ ἐπιτίθεται καὶ τοῦ ἀπαγγέλει τὴν καταδίκη του. **Ὁ λοίδορος καθόλου δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δολοφόνο, διότι ὁ μὲν ἀφαιρεῖ τὴν ζωή, ἐνῶ ὁ δὲ τὴν τιμή, δηλαδὴ τὸ βάθρο πάνω στὸ ὁποῖο στηρίζεται ἡ ζωή**.

*

Περὶ καταλαλιᾶς καὶ καταλάλου.

Καταλαλιὰ εἶναι ἡ κατηγόρια, ἡ κακολογία. Κατάλαλος εἶναι αὐτὸς ποὺ κακολογεῖ καὶ κατηγορεῖ τὸν πλησίον του. Ὁ **Μέγας Βασίλειος** λέει «*καταλαλιὰ εἶναι νὰ μιλάς ἐναντίον ἑνὸς ἀδελφοῦ ποὺ δὲν εἶναι παρών, μὲ σκοπὸ νὰ τὸν συκοφαντήσεις, ἀκόμα καὶ ἂν εἶναι ἀλήθεια αὐτὸ ποὺ λές*».

Ὁ **Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος** συμβουλεύει λέγοντας: «*Ἀδελφοί, μὴν καταλαλεῖτε ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Αὐτὸς ποὺ καταλαλεῖ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του, ἢ κρίνει τὸν ἀδελφό του, καταλαλεῖ ἐνάντια στὸν νόμο, κρίνει τὸν νόμο. Ἂν ὅμως κρίνεις τὸν νόμο, δὲν τηρεῖς τὸν νόμο, ἀλλὰ εἶσαι κριτής του. Ἕνα εἶναι ὁ νομοθέτης ποὺ μπορεῖ νὰ σώσει καὶ νὰ καταστρέψει. Ἐσὺ ποιὸς εἶσαι, ποῦ κρίνεις τὸν ἄλλον*»; ***Ὁ κατάλαλος μὲ τὴν καταλαλιὰ τρώει τὶς σάρκες τῶν ἀδελφῶν του*** (Πατερικόν). Ὁ **Μέγας Βασίλειος** θεωρεῖ ἄξιους ἀφορισμοῦ τὸν κατάλαλο καὶ αὐτὸν ποὺ τὸν ἀκούει, λέγοντας «*ἂν κάποιος βρεθεῖ νὰ καταλαλεῖ ἐναντίον κάποιου ἢ νὰ ἀκούει κάποιον νὰ καταλαλεῖ καὶ νὰ μὴν τὸν ἐπιτιμά, νὰ ἀφορίζεται μαζί του*».

Ὁ κατάλαλος ἀφαιρεῖ τὴν τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ὁ φονιὰς τὴν ζωή. Καὶ οἱ δύο εἶναι ἐξίσου ἀνθρωποκτόνοι.

*

Περὶ συκοφαντίας καὶ συκοφάντη.

Συκοφαντία εἶναι ἡ ψεύτικη κατηγορία. Συκοφάντης εἶναι ὁ ψεύτης. Καὶ κάποιος σοφὸς λέει «*κανέναν ἄλλον νὰ μὴ θεωρεῖς ψεύτη, παρὰ τὸν συκοφάντη. Γιατί μεταξὺ ψεύδους καὶ συκοφαντίας δὲν ὑπάρχει καμία διαφορά*». Συκοφάντη οἱ παλιότεροι καὶ οἱ τωρινοὶ ὀνομάζουν τὸν διαβολέα καὶ τὸν προσαγωγέα.

Εἶναι βέβαιο ὅτι **ὁ διάβολος ἔχει ἐφεύρει τὴν συκοφαντία**. Δηλητήριο σκορπιοῦ ἡ γλώσσα τοῦ συκοφάντη. Δὲν παρατάει τὸ ἔργο του ὁ συκοφάντης, ὅταν ἐπιπλέον

ἀντιληφθεῖ ὅτι καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπιθυμοῦν τὴ συκοφαντία. Μηχανεύεται ψέματα καὶ διαβάλλει μὲ κάθε τρόπο. Ὁ Κύριος θὰ ἐξολοθρεύσει ὅλα τὰ πονηρὰ χείλη. Ἡ γλώσσα του συκοφάντη μισεῖ τὴν ἀλήθεια. Ἡ συκοφαντία γκρέμισε νέους καὶ γέροντες, ἄρχοντες καὶ δυνάστες. Ὁ συκοφάντης χαίρεται πολὺ περισσότερο, ὅσο μὲ τὶς πράξεις του γίνεται δημοφιλής.

(Από το βιβλίο: «Το γνώθι σαυτόν ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ» ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ, Εκδόσεις ΑΘΩΣ)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr*)*